



אני רוצה
להיות אבא
באתן!



Bonei Olam
בוני עולם

תמיכה וסיוע לחשוכי בנים

ת.ד. 1560 בני ברק מיקוד 51115



בשכר מינימום. מבחינתי זו היתה רק תחנת ביניים קצרה. עוד מעט, כשיבואו הילדים, במילא אעדיף לשבת איתם בבית ולגדל אותם באהבה ובנחת, בדיוק כמו אמא שלי ואחיותי... אבל כאן, לתדהמתי, החל משהו להשתבש. החודשים

עברו והילדים לא באו. יכול להיות שמהו לא בסדר? יכול להיות שהסיפורים הרחוקים האלו מהעלונים שרפרפתי בהם בנערותי בחדר המדרגות קורים אצלי בבית? לרופא הלכנו ממש רק ליתר בטחון. רק כדי שנדע שאין סיבה לדאוג, אמרתי אני לבעלי. בדיוק, רק כדי להיות בטוחים שהכל בסדר ואנחנו סתם אנשים לחוצים, אישר גם בעלי. הלכנו.

יצאנו משם עם המון ניירות, עם מליון שמות ומושגים מבבלים שאפילו לא ידענו איך הוגים אותם נכון ועם משהו כבד כבד על הכתפיים הצעירות שלנו. הדקות האלו מול הרופא, זוג צעיר, כמעט ילדים, תמימים כל כך שפתאום מתברר להם שלא הכל בסדר, ממש לא, ליתר דיוק – הכל לא בסדר. צריך בדיקות, סדרה שלמה וארוכה, אבל לכאורה נראה שיש כאן בעיה לא פשוטה.

זה לא היה מידע שרצים איתו לאבא ואמא, ממש לא. בטח לא לאחיות הגדולות שאף פעם לא היו בסירה הזאת, ב"ה. אז ככה, ביחד עם הטלפון הראשון והנבון לקופ"ח התקשרנו גם אל בוני עולם, אלו שהכרתי עד אז רק מהעלונים.

משפחת 'בוני עולם' קיבלה אותנו בחיבוק אמיץ ובלב רחב, אוהב ואיכפתי באמת. יצרנו קשר עם הרב פ' ועם הרב ל' והם ליוו אותנו במסירות שאי אפשר בכלל לתאר במילים. לא יודעת איפה היינו היום בלעדיהם ובאיזה מצב נפשי הייתי נתונה – אלמלא התמיכה הלא סבירה שהם העניקו לנו. אבל לא זה החלק העיקרי שבגללו ישבתי לכתוב את השורות האלו, מתמצית דם ליבי.

אחרי סדרת בדיקות ארוכה לברור, (שהרב פ' ניהל אותה עבורנו ורק הודיע לנו על התורים והזמנים והמקומות) כבר ידענו היטב שחלום אבא-אמא שלנו הוא חלום רחוק וכדאי שאמצא עבודה משכנעת יותר מהקופאית במכולת בשכר מינימום כי תחנת הביניים הזו בחיים שלנו עלולה להיות ארוכה למדי.



איכפן, יפ/צ'אק וקיאן

בחלומות הכי הזויים שלי לא חלמתי שיגיע יום ואני אהיה חתומה על עלון של 'בוני עולם'. בחלומות הכי דמיוניים שלי לא חשבתי שאהיה קשורה איכשהו לארגון ההוא, שתמיד היה נראה לי שייך למחוזות רחוקים לגמרי, אחרים. אני הבת השמינית במשפחה מבורכת ב"ה. כשהייתי בת ארבע התחתנה אחותי הגדולה, שנה אחר כך, בת חמש, השתתפתי בברית של העולל המתוק שלה, בטוחה לגמרי שככה זה הולך. כלה ושמלה לבנה וריקודים ותמונות - ושנה אחר כך זה כבר תינוק עם מלמלות ושמיכות קטיפה מלטפות...

השנים עברו. גדלתי, רקדתי כשושבינה בעוד ועוד חתונות וטיפחתי באהבה עשרות אחינים ב"ה. התפיסה הילדותית של אז התקבעה לה חזק במוח ובלב. כן, ככה זה הולך. כלה וחתונה והופ, היא אמא לשירה---

ידעתי שיש גם אנשים מסכנים שאצלם זה לא ככה, ירחם השם. כותבים עליהם בעלונים של 'בוני עולם' שאני מציצה בהם לפעמים בחטף בחדר המדרגות. אבל הם אנשים רחוקים, מעולמות אחרים, לא מהכאן והעכשיו המוכר והקרוב שלי, חלילה.



התארסתי בת פחות משמונה עשרה. ככה זה במשפחה שלנו. כולן לפני היו כלות צעירות וגם אימהות ילדות כמעט, וגם אני, כמותן, התכוננתי ללכת במסלול המוכר והנפלא הזה, מתפללת כמובן לכל הטוב והאושר, אבל לא חושבת לרגע, באמת, על דרכים אחרות...

אני זוכרת איך כחודש לפני החתונה התקשרה אלינו יום אחד טלפנית מטעם 'בוני עולם'. ענית לטלפון. הלב שלי היה פתוח באותם ימים ורציתי לתת. הקשבתי. היא דיברה על פרופסור מיוחד מחו"ל, ונקבה בסכומים שנראו לי לקוחים מכוכב לכת אחר. העיניים שלי נתלו על תמונות האחינים הרבים שלי, אלו שאהבתי לתלות מעל שולחן הכתיבה שלי. מה, יש אנשים שמשלמים סכומים מטורפים כאלו כדי ליזכות באחד כזה, רק אחד? זה נשמע לי הזוי לחלוטין.

ומה שהיה בעיני הזוי יותר מהכל היה השייכות שלי לענין הזה. לעניים אני יכולה לתת 50 ₪ ולדעת שהם מקבלים בזה ארוחת צהריים משביעה או חצי זוג נעליים או שתי קופסאות מטרנה לתינוק רעב או חולצה ומכנסיים חדשים לחג. אבל מה יעלו או יורידו חמישים השקלים העלובים שלי בעלויות של למעלה מעשרת אלפים?

אז אמרתי 'לא, תודה' וסגרתי את הטלפון מבולבלת ונסערת, מעדיפה למקד חזרה את המבט בתמונות המקסימות של האחינים המתוקים שלי, וכן, גם להתפלל חזק יותר, עוד לא מעלה על דעתי כמה אזדקק לתפילות האלו, ואולי נס שכן, כי אחרת לא יודעת איך הייתי שורדת.

החתונה עברה כמו חלום וככה גם שבוע השבע ברכות. רחפתי בענן של אושר, מתענגת על המתנות הנפלאות שנתן לי השם. מהר מאוד התחילו החיים האמיתיים. בעלי מצא כולל טוב, אני התחלתי לעבוד כקופאית במכולת השכונתית

ההם שנראו לי כמו טיפה אחת מהים. ואתם רוצים להגיד לי שמהמגביות האלו ממנים טיפולים יקרים כל כך? זה נראה לי דמיוני לגמרי. מחמישים השקלים של יצחק וח"י הדולרים של שמעון אפשר לממן טיסות לחו"ל וטיפולים בעלות מטורפת כל כך?

תארו לכם שכן, ענה הרב ל', אם כל אחד זוכר שזה תלוי בתרומה שלו ובאמת נותן – זה אפשרי.

פחדתי לקוות. פחדתי להאמין. פחדתי שהאכזבה שתבוא אחר כך תרסק אותי לגמרי. אבל בכל זאת קיוויתי, אוהו, כמה קיוויתי, למרות הפחד. בכניסה לבניין שלנו ראיתי את העלונים המוכרים. הרמתי בזירות אחד או שניים שנפלו ורציתי לצרות. אנשים! רציתי לטלטל את קירות הבנין, תעצרו רגע. תסתכלו! יש לכם ילדים, אתם מאושרים. אבל לא כולם ככה. לידכם מסתובבים אנשים שנראים כרגיל ומחייכים כרגיל ומחמיאים לכם על הילדים כרגיל אבל רק הם יודעים מה הם צריכים לעבור כדי להחזיק פעם בידיים ילד שלהם.

אל תניחו את העלון ככה ותגידו מה התרומה שלכם כבר יכולה לעזור בסכומים ענקיים כאלו. כי היא יכולה, והיא תעזור, אם רק תתנו אותה, אנא.

עברה חצי שנה. המגבית הראשונה נחלה הצלחה יפה, אבל לא מספיק גם בשבילי. היה תור ארוך עוד לפני. אחרי המגבית השניה התקשר אלי הרב פ' נרגש ומאושר. יש מימון ב"ה. אפשר לארגן דרכונים...

חזרנו הביתה לא מזמן והדבר הראשון שבער בי לעשות היה לכתוב את המכתב הזה. אם היה זה תורם אחד, פילנטרופ נדיב מניו יורק או מלונדון היינו הולכים אליו, נופלים לפניו אפיים ארצה ומודים לו עם כל המילים והדמעות שבעולם. אבל זה לא תורם אחד ולא שניים ולא שלושה. זה מאות אנשים שנתנו מהמעשרות שלהם ומהלחם והחלב שלהם ומהכסף שיש להם ושאיין להם כדי שלנו, שני אנשים שהם לגמרי לא מכירים, יהיה בעזרת השם ילד. זה מאות אנשים שהכאב שלנו דיבר אליהם, מאות אנשים ששמעו את הזעקה שלנו ועשו מה שהם יכולים כדי לעזור לנו.

לכל אלו אנחנו כותבים את השורות הבאות ושולחים, מעמקי לבנו, את התודה הכי ענקית שיש. כי היא מגיעה לכם, לכולכם יחד ולכל אחד מכם, בנפרד!

מ' וג' צ'

(הפרטים המלאים שמורים ב'בוני עולם')

לא יכולה לתאר לכם את הלילות שעברו עלי באותה תקופה ואין גם סיבה שאגרום לכם לצער הזה, אנשים טובים. לא מאחלת לאף אחד לעבור את הגהנום הזה. אישה צעירה ומאושרת שמתכוננת לנהל ברמה בית ברוך ילדים ולהעניק להם את אותה אהבה בה גידלה את כל האחינים וגם כפליים ופתאום מתברר לה שהיא צריכה ניסים גדולים כדי להיות אמא גם לתינוק אחד. אחד---

בבוני עולם בדקו עבורנו את כל האפשרויות והמליצו על טיפול מיוחד בחו"ל שיכול בעזרת השם לפתור את הבעיה אבל---

בבת אחת נשאבתי חזרה לשיחת הטלפון ההיא עם המוקדנית של בוני עולם, קצת לפני החתונה שלי. הסכומים ההזויים

רציתי לצרוח. אנשים! רציתי לטלטל את קירות הבנין, תעצרו רגע. תסתכלו! יש לכם ילדים, אתם מאושרים. אבל לא כולם ככה. לידכם מסתובבים אנשים שנראים כרגיל ומחייכים כרגיל ומחמיאים לכם על הילדים כרגיל אבל רק הם יודעים מה הם צריכים לעבור כדי להחזיק פעם בידיים ילד שלהם.

האלו, והרבה יותר מהם, שוב מילאו את האויר, אבל הפעם הם לא היו מספרים, הם היו אני והתינוק שאני כל כך רוצה שיהיה לי והאושר שלי שכבר היה נראה לי רחוק ודמיוני והבית שלנו הריק כל כך, פתאום זה לא היה מספרים ולא כסף, זה היה החיים בעצמם. החיים החדשים שאנחנו כל כך רוצים לזכות להם, החיים שלנו. אח, כמה הרגשתי את רחל אמנו באותם ימים. הבה לי בנים, הבה, כי אם אין – מתה אנוכי. זו לא מליצה ולא הגזמה. זו בדיוק היתה ההרגשה.

הייתי נואשת. יש סכוי שאיזה פילנטרופ יתרום את הסכום הזה? שאלתי את הרב ל' בדמעות, יש סכוי שאיזה נדיב מחו"ל ייתן לכם סכומים כאלו בעתיד הקרוב?

פילנטרופים ונדיבים לא, הסביר לנו הרב ל', הם מחזיקים את הסניפים שלנו בחו"ל. כאן בארץ אנחנו מתבססים על המגביות. שמעת עליהן, מן הסתם, לא כך? לא ענית. נזכרתי במגבית ההיא. בחמישים השקלים



סגולות המסוגלות לפתוח שערי שמים

בשעת סעודת פורים יעתירו בעדך
גדולי הדור שליט"א

פורים דפרזים הגראי"ל שטיינמן שליט"א
וכ"ק האדמור רבי דוד אבוחצירא שליט"א
ביום שושן פורים
כ"ק האדמו"ר מרחמיסטריווקא שליט"א

סגולת י"ג המוהלים בב' ימי הפורים
י"ג מוהלים יעתירו את בקשתך באופן אישי
בי"ג בריתות

תיקון מיוחד

מניין ת"ח יסיימו את ספר התהילים על ציון
הרשב"י זיע"א ויזכירו כל שם ובקשתו בפרטות

אפשרויות תרומה:

במעטפת הגוביינא

בהוראת קבע

אין צורך להחתים את הבנק

בהפקדה בבנק הדואר
מס ח-ן 20039257

אצל הרבנים המקבלים
ברחבי הארץ

בהפקדה בבנק פאג"י 52
סניף-188 מס ח-ן 409455393

בשובר הדואר
המצורף

בכרטיס אשראי בטלפון: 1-800-300-307



Bonei Olam
בוני עולם
תמיכה וסיוע לחשוכי בנינים

1-800-300-307

שלחנו לך את המכתב הזה,
כמות שהוא, יהודי יקר.

זה הלב הרחב שלך שחסך שנים ארוכות
של סבל מייאש והמתנה פוצעת. זו
התרומה הנדיבה שלך, שהצטרפה למאות
אחרות, שאפשרה לאנשים הצעירים
והטובים האלו להגשים את חלומם.

אבל לצערנו הם ממש לא האחרונים.
עשרות אנשים עדיין מייחלים, עדיין
מרטיבים את הכרית בלילות ריקים
וקרים, עדיין מדפקים על שערים נעולים,
עדיין מתחננים לילד.

ומתחננים אלינו ואלים שניעזור להם.

תסתכלו רגע סביבכם. כמה שמח עכשיו
בחוף, כמה עליז ומתרונון. תחשבו על אלו
שאינ לידם אף ליצן ואף מלכת אסתר
והם מתחפשים לאבא ואמא רק בחלומות
הרחוקים--- תחשבו על אלו שגם באדר
קשה להם לשמוח כי העיקר - המשאלה
הכי הכי בסיסית של כל יהודי - להקים
דורות המשך - רחוקה מהם עדיין.

פורים. עוד מעט תפתחו את ליבכם ואת
כיסכם כדי לקיים את מצוות היום של
'מתנות לאביונים'. תחשבו על אלו שלחם
לאכול ובגד ללבוש יש להם אבל הם היו
מוכרים את כל אשר להם כדי לזכות במה
שאינ להם - בתינוק אחד טהור. בילד
יהודי.

פורים. מה שאלתך - ויינתן לך. עשרות
אנשים פונים אליך דרך הדף הזה
ומתחננים אליך, זועקים לעברך. רק דבר
אחד הם שואלים, רק לדבר אחד הם
מייחלים. ואתה, בתרומתך, במטבעות
שתתן עוד מעט במצוות היום, יכול
להגשים להם את שאלתם אשר הם
שואלים. להיות שליח במימוש משאלתם
הגדולה.

אין לנו ספק שלא תוותר על הזכות הזו.